

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ὕπ' Ἀρ. 801 τῆς 15ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1970

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης καὶ τῆς Συμβάσεως τῆς Γουαδαλαχάρας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1970 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 66 τοῦ 1970

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΟ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΧΑΓΗ ΤΗΝ 28ΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955 ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΝ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΑΝ ΕΝ ΓΟΥΑΔΑΛΑΧΑΡΑ ΤΗΝ 18ΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961 ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ ΤΗΣ 12ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929 ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΝ.

Ἐπειδὴ ἡ Σύμβασις τῆς Βαρσοβίας ἡ συναφθεῖσα τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1929 διὰ τὴν ἐνοποίησην ὠρισμένων κανόνων ἀφορώντων εἰς διεθνῆ ἀεροπορικὴν μεταφορὰν ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη καὶ νὰ δεσμεύῃ τὴν Δημοκρατίαν. Προοίμιον.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ Πρωτοκόλλου γενομένου ἐν Χάγῃ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1955 ὠρισμένοι κανόνες τῆς Συνθήκης τῆς Βαρσοβίας ἐτροποποιήθησαν.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ Συμβάσεως συναφθείσης ἐν Γουαδαλαχάρα τὴν 18ην Σεπτεμβρίου 1961 ἢ ἐν λόγῳ Σύμβασις τῆς Βαρσοβίας καὶ τὸ Πρωτοκόλλον τῆς Χάγης συνεπληρώθησαν διὰ συμπληρωματικῶν ἐν αὐτῇ προβλέψεων.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀρ. 9681 καὶ ἡμερομηνίαν 14ην Μαΐου 1970, ἀπεφάσισε τὴν προσχώρησιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Πρωτοκόλλον καὶ τὴν συμπληρωματικὴν Σύμβασιν τῆς Γουαδαλαχάρας.

Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης καὶ τῆς Συμβάσεως τῆς Γουαδαλαχάρας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1970. Συνοπτικός τίτλος.

Ερμηνεία.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἔκτος ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

«Πρωτόκολλον τῆς Χάγης» σημαίνει τὸ Πρωτόκολλον τὸ γενόμενον ἐν Χάγῃ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1955 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν Σύμβασιν τῆς Βαρσοβίας τὴν συναφθεῖσαν τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1929 διὰ τὴν Ἐνοποίησην ὠρισμένων Κανόνων ἐν σχέσει πρὸς τὴν Διεθνή Ἀεροπορικὴν Μεταφορὰν τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἐκτίθεται εἰς τὸν Πρῶτον Πίνακα

Πρῶτος Πίναξ.

«Σύμβασις τῆς Γουαδαλαχάρας» σημαίνει τὴν σύμβασιν τὴν συναφθεῖσαν ἐν Γουαδαλαχάρα τὴν 18ην Σεπτεμβρίου 1961 δι' ἧς συνεπληρώθη ἡ ἄνω ἀναφερομένη Σύμβασις τῆς Βαρσοβίας τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1929, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἐκτίθεται εἰς τὸν Δεύτερον Πίνακα.

Δεύτερος Πίναξ.

Πρωτόκολλον καὶ Συμβάσεις.

3. Τὸ Πρωτόκολλον τῆς Χάγης καὶ ἡ Σύμβασις τῆς Γουαδαλαχάρας διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ

(Ἄρθρον 2)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΗΣ ΕΝ ΒΑΡΣΟΒΙΑ ΤΗ 12ῃ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1929 ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΠΙΗΣΕΩΣ ὨΡΙΣΜΕΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ Εἰς τὴν Διεθνή δι' Ἀέρος Μεταφορὰν

Ἐν Χάγῃ τῇ 28ῇ Σεπτεμβρίου 1955.

Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις φρονοῦσαι εὐκταίαν τὴν τροποποίησιν τῆς Συμβάσεως περὶ Ἐνοποιήσεως Ὠρισμένων Κανόνων ἀφορῶντων εἰς τὴν Διεθνή δι' Ἀέρος Μεταφορὰν, ἥτις ὑπεγράφη ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 12ῇ Ὀκτωβρίου 1929.

Συνεφώνησαν τὰ ἐν τοῖς ἀκολουθοῖσι :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΠΕΝΕΧΘΕΙΣΑΙ Τῇ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

Ἄρθρον I

Ἐν ἄρθρῳ I τῆς Συμβάσεως—

(α) Ἡ παράγραφος 2 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ:

«2. Χαρακτηρίζεται «διεθνῆς μεταφορὰ», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, πᾶσα μεταφορὰ ἐν τῇ ὁποίᾳ, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Μερῶν συμφωνηθέντα, τὸ σημεῖόν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ σημεῖον τοῦ προορισμοῦ, ἀνεξαρτήτως ἐὰν λάβῃ χώραν διακοπὴ τῆς μεταφορᾶς ἢ μεταφόρτωσις, εὐρίσκονται εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς μόνον Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους, ἐφόσον συνεφωνήθη σημεῖον σταθμεύσεως ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἑτέρου Κράτους καὶ ἐὰν ἔτι τὸ Κράτος τοῦτο δὲν εἶναι Ὑψηλὸν Συμβαλλομένον Μῆρος.

Μεταφορὰ μεταξὺ δύο σημείων ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἑνὸς Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους ἀνευ συμφωνημένου σημείου σταθμεύσεως ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἑτέρου Κράτους δὲν λογίζεται διεθνῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως.»

(β) Ἡ παράγραφος 3 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

«3. Μεταφορὰ ἐκτελεσθησομένη ὑπὸ πλειόνων διαδοχικῶν ἐναερίων μεταφορέων, λογίζεται, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς συνιστῶσα μίαν ἐνιαίαν μεταφορὰν, ἐφ' ὅσον ἔχει θεωρηθῆ ὑπὸ τῶν μερῶν ὡς μία καὶ μόνη ἐκμετάλλευσις, εἴτε συνεφωνήθη ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς ἐνιαίου συμβολαίου εἴτε ὑπὸ μορφήν σειρᾶς συμβολαίων, δὲν ἀποβάλλει δὲ τὸν διεθνή αὐτῆς χαρακτήρα ἐκ τοῦ γεγονότος ἀπλῶς καὶ μόνον ὅτι ἐν συμβόλαιον ἢ σειρά συμβολαίων πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐξ ὀλοκλήρου ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κράτους.»

Ἄρθρον II

Ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως—

Ἡ παράγραφος 2 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

«2. Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν τυγχάνει ἐφαρμογῆς ἐπὶ μεταφορᾶς Ταχυδρομίου καὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων.»

Ἄρθρον III

Ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς Συμβάσεως

(α) Ἡ παράγραφος 1 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

«1. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν μεταφορὰν ἐπιβατῶν δέον ὅπως παραδίδηται εἰσιτήριο περιέχον :

(α) Ἐνδειξιν τῶν σημείων ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ·

(β) Ἐὰν τὰ σημεία ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ αὐτοῦ Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ἐν ἢ πλείονα συμπεφωνημένα σημεία σταθμεύσεως εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἐτέρου Κράτους, ἐνδειξιν ἐνὸς τουλάχιστον τῶν τοιούτων σημείων σταθμεύσεως·

(γ) Ἐὰν τὸ ταξίδιον τοῦ ἐπιβάτου προβλέπη τελικὸν προορισμὸν ἢ στάθμευσιν ἐντὸς Κράτους ἐτέρου τοῦ Κράτους ἀναχωρήσεως, γνωστοποιήσιν ὅτι ἡ μεταφορὰ δυνατόν νὰ διέπται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως Βαρσοβίας καὶ ὅτι ἡ Σύμβασις διέπει καὶ κατὰ κανόνα περιορίζει τὴν εὐθύνην τοῦ μεταφορέως ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ σωματικῆς βλάβης ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀπώλειας ἢ ζημίας τῶν ἀποσκευῶν.»

(β) Ἡ παράγραφος 2 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ :

«2. Τὸ εἰσιτήριο τοῦ ἐπιβάτου, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, συνιστᾶ ἀπόδειξιν τῆς συνάψεως καὶ τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς. Ἐλλειψις, ἀνωμαλία ἢ ἀπώλεια τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἐπιβάτου δὲν ἐπηρεάζει οὔτε τὴν ὑπαρξιν οὔτε τὴν ἰσχὺν τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς, ἥτις ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ διέπται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἐν τούτοις, ἐὰν τῇ συγκαταθέσει τοῦ μεταφορέως ὁ ἐπιβάτης ἐπιβιβάζεται ἄνευ παραδόσεως εἰσιτηρίου ἐπιβάτου ἢ ἐὰν τὸ εἰσιτήριο δὲν περιέχη τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 (γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτουμένην γνωστοποίησιν, ὁ μεταφορέως δὲν θὰ δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22.»

Ἄρθρον 4

Ἐν ἄρθρῳ 4 τῆς Συμβάσεως—

(α) Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 θέλουν ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῶν ἀκολουθῶν.

«1. Καθ' ὅσον ἀφορᾶ εἰς τὴν μεταφορὰν καταγεγραμμένων ἀποσκευῶν, δέον ὅπως παραδίδηται δελτίον ἀποσκευῶν, ὅπερ, ἐὰν δὲν εἶναι συνδεδεασμένον ἢ ἐνσωματωμένον μετὰ εἰσιτηρίου ἐπιβάτου, ἐκδοθέντος συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1, θὰ περιέχη :

(α) Ἐνδειξιν τῶν σημείων ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ·

(β) Ἐὰν τὰ σημεῖα ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ αὐτοῦ Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ἐν ἡ πλείονα συμπεφωνημένα σημεῖα σταθμεύσεως εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἐτέρου Κράτους, ἔνδειξιν ἑνὸς τοῦλάχιστον τῶν τοιούτων σημείων σταθμεύσεως·

(γ) Ἐὰν ἡ μεταφορὰ προβλέπη τελικὸν προορισμὸν ἢ στάθμευσιν ἐντὸς Κράτους ἐτέρου τοῦ Κράτους ἀναχωρήσεως, γνωστοποιήσιν ὅτι αὕτη δυνατόν νὰ διέπηται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως Βαρσοβίας, καὶ ὅτι ἡ Σύμβασις διέπει καὶ κατὰ κανόνα περιορίζει τὴν εὐθύνην τοῦ μεταφορέως ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἢ ζημίας τῶν ἀποσκευῶν.»

(β) Ἡ παράγραφος 4 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολούθου :
 «2. Τὸ δελτίον ἀποσκευῶν, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, συνιστᾷ ἀπόδειξιν τῆς καταγραφῆς τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς. Ἐλλειψίς, ἀνωμαλία ἢ ἀπώλεια τοῦ δελτίου ἀποσκευῶν δὲν ἐπηρεάζει οὔτε τὴν ὑπαρξιν οὔτε τὴν ἰσχὺν τῆς συμβάσεως μεταφορᾶς, ἤτις ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ διέπηται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς παρούσης Συμβάσεως. Ἐν τούτοις, ἐὰν ὁ μεταφορεὺς δεχθῆ τὴν φύλαξιν τῶν ἀποσκευῶν, ἀνευ παραδόσεως δελτίου ἀποσκευῶν ἢ ἐὰν τὸ δελτίον ἀποσκευῶν (ἐκτὸς ἐὰν συνδυάζεται ἢ ἐνσωματωταὶ μετὰ εἰσιτηρίου ἐπιβάτου, ἐκδοθέντος συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 (γ)) δὲν περιέχη τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 (γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτουμένην γνωστοποίησιν, δὲν θὰ δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22.»

Ἄρθρον 5

Ἐν ἄρθρῳ 6 τῆς Συμβάσεως—

Ἡ παράγραφος 3 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολούθου :

«3. Ὁ μεταφορεὺς δέον ὅπως ὑπογράφη πρὸ τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ τοῦ ἀεροσκάφους.»

Ἄρθρον 6

Τὸ ἄρθρον 8 τῆς Συμβάσεως θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ἀκολούθου :

«Ἡ ἀεροπορικὴ φορτωτικὴ δέον ὅπως περιέχη :

(α) ἔνδειξιν τῶν σημείων ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ·

(β) ἐὰν τὰ σημεῖα ἀναχωρήσεως καὶ προορισμοῦ εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ αὐτοῦ Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ἐν ἡ πλείονα συμπεφωνημένα σημεῖα σταθμεύσεως εὐρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἐτέρου Κράτους, ἔνδειξιν ἑνὸς τοῦλάχιστον τῶν τοιούτων σημείων σταθμεύσεως·

(γ) ἐὰν ἡ μεταφορὰ προβλέπη τελικὸν προορισμὸν ἢ στάθμευσιν ἐντὸς Κράτους ἐτέρου τοῦ Κράτους ἀναχωρήσεως, γνωστοποιήσιν πρὸς τὸν ἀποστολέα ὅτι αὕτη δυνατόν νὰ διέπηται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως Βαρσοβίας καὶ ὅτι ἡ Σύμβασις διέπει καὶ κατὰ κανόνα περιορίζει τὴν εὐθύνην τοῦ μεταφορέως εἰς περιπτώσιν ἀπωλείας ἢ ζημίας τῶν ἐμπορευμάτων.»

Ἄρθρον 7

Τὸ ἄρθρον 9 τῆς Συμβάσεως θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ἀκολούθου :

«Ἐάν, τῆ συγκαταθέσει τοῦ μεταφορέως, φορτώνωνται ἐμπορεύματα ἐπὶ τοῦ ἀεροσκάφους ἀνευ ἐκδόσεως ἀεροπορικῆς φορτωτικῆς ἢ, ἐὰν ἡ ἀεροπορικὴ φορτωτικὴ δὲν περιλαμβάνῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8, παράγραφος (γ), ἀπαιτουμένην γνωστοποίησιν, ὁ μεταφορεὺς δὲν θὰ δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22.»

Άρθρον 8

Ἐν ἄρθρῳ 10 τῆς Συμβάσεως—

Ἡ παράγραφος 2 θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς ἀκολουθοῦ.

«2. Ὁ ἀποστολεὺς ὑπέχει εὐθύνην διὰ πᾶσαν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ὁ μεταφορέυς ἢ πᾶν ἕτερον πρόσωπον ἔναντι τοῦ ὁποίου ὁ μεταφορέυς εἶναι ὑπεύθυνος, ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωμαλιῶν, ἀνακριβειῶν ἢ ἐλλείψεων τῶν ἐνδείξεων καὶ δηλώσεων, ἃς ὁ ἀποστολεὺς παρέσχε.»

Ἄρθρον 9

Ἐν ἄρθρῳ 15 τῆς Συμβάσεως—

Θέλει προστεθῆ ἡ ἀκόλουθος παράγραφος:

«3. Οὐδέν, ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει, κωλύει τὴν ἔκδοσιν μεταβιβασίμου ἀεροπορικῆς φορτωτικῆς.»

Ἄρθρον 10

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 20 τῆς Συμβάσεως θέλει ἀπαλειφθῆ.

Ἄρθρον 11

Τὸ ἄρθρον 22 τῆς Συμβάσεως θέλει ἀπαλειφθῆ καὶ ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ:

«Ἄρθρον 22

1. Ἐν τῇ μεταφορᾷ προσώπων ἢ εὐθύνη τοῦ μεταφορέως ἔναντι ἐκάστου ἐπιβάτου περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν διακοσιῶν πενήκοντα χιλιάδων φράγκων. Ἐν τῇ περιπτώσει, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, ἢ ἀποζημίωσις δύναται νὰ καθορισθῆ ὑπὸ μορφήν περιοδικῶν παροχῶν, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς παροχὰς ταύτας κεφάλαιον δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ τὸ ποσὸν τῶν διακοσιῶν πενήκοντα χιλιάδων φράγκων. Ἐν τούτοις, ὁ ἐπιβάτης, δι' εἰδικῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ μεταφορέως, δύναται νὰ συμφωνῇ ἀνώτερον ὄριον εὐθύνης.

2.—(α) Ἐν τῇ μεταφορᾷ τῶν καταγεγραμμένων ἀποσκευῶν καὶ ἐμπορευμάτων, ἢ εὐθύνη τοῦ μεταφορέως περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν διακοσιῶν πενήκοντα φράγκων κατὰ χιλιόγραμμον, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐπιβάτης ἢ ἀποστολεὺς προέβη, κατὰ τὸν χρόνον παραδόσεως τοῦ δέματος εἰς τὸν μεταφορέα, εἰς εἰδικὴν δήλωσιν ἀξίας διὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὸν προορισμὸν καὶ κατέβαλεν ἐνδεχομένως συμπληρωματικὸν τέλος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μεταφορέυς θὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῆς διὰ τὸν ἐπιβάτην ἢ ἀποστολέα πραγματικῆς ἀξίας κατὰ τὴν παράδοσιν.

(β) Ἐν περιπτώσει ἀπώλειας, ζημίας ἢ καθυστερήσεως μέρους τῶν καταγεγραμμένων ἀποσκευῶν ἢ τοῦ φορτίου ἢ ἀντικειμένου περιεχομένου ἐν αὐτοῖς, τὸ βᾶρος ὅπερ θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁρίου τῆς εὐθύνης τοῦ μεταφορέως, θὰ εἶναι μόνον τὸ συνολικὸν βᾶρος τῶν περιλαμβανόμενων δεμάτων ἢ δέματος. Ἐν τούτοις, ὅτε ἡ ἀπώλεια ἢ ζημία ἢ καθυστέρησις μέρους τῶν καταγεγραμμένων ἀποσκευῶν ἢ φορτίου ἢ ἀντικειμένου ἐν αὐτοῖς, ἐπιρεάζει τὴν ἀξίαν ἐτέρων δεμάτων καλυπτομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ δελτίου ἀποσκευῶν ἢ τῆς αὐτῆς ἀεροπορικῆς φορτωτικῆς, τὸ συνολικὸν βᾶρος τοῦ ἢ τῶν τοιούτων δεμάτων θὰ ληφθῆ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁρίου εὐθύνης.

3. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀντικείμενα, ὧν ὁ ἐπιβάτης διατηρεῖ τὴν φύλαξιν, ἢ εὐθύνη τοῦ μεταφορέως περιορίζεται εἰς πέντε χιλιάδας φράγκων κατ' ἐπιβάτην.

4. Τὰ καθοριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅρια οὐδόλως κωλύουν τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιδικάσῃ, συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιόν του, ἐπὶ πλεόν καὶ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ λοιπῶν δαπανῶν τῆς δίκης, ἃς